

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie F-35/08 Pachtitis przeciwko Komisji, stwierdzającym nieważność decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 31 maja 2007 r. i z dnia 6 grudnia 2007 r. wykluczających D. Pachtitisa z listy 110 kandydatów, którzy uzyskali najlepszą ocenę na testach wstępnych konkursu otwartego EPSO/AD/77/06, i obciążającym Komisję własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego w pierwszej instancji.

W uzasadnieniu swojego odwołania Komisja powołuje się na następujące zarzuty:

- naruszenie art. 1, 5 i 7 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich;
- naruszenie prawa wspólnotowego, a w szczególności art. 2 decyzji 2002/620/WE⁽¹⁾ oraz art. 1 decyzji 2002/621/WE⁽²⁾ dotyczących ustanowienia EPSO;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia decyzji.

⁽¹⁾ 2002/620/WE: Decyzja Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Trybunału Sprawiedliwości, Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. ustanawiająca Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich — Oświadczenie Biura Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 197, s. 53).

⁽²⁾ 2002/621/WE: Decyzja sekretarzy generalnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, sekretarzy generalnych Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów oraz przedstawiciela Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. w sprawie organizacji i działania Biura Kadr Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 197, s. 56).

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2010 r. — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-367/10)

(2010/C 301/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Ateny, Grecja), Chrisderic (St Cyprien, Francja), André Sébastien Fortasier (Grau D'Agde, Francja) (przedstawiciele: V. Akritidis i E. Petritsi, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 498/2010 z dnia 9 czerwca 2010 r. zakazującego prowadzenia działalności połowowej przez statki rybackie do połowów okrężnicą, pływające pod banderą Francji lub Grecji, lub zarejestrowane we Francji lub w Grecji, prowadzące połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

W pierwszej kolejności strona skarżąca uważa, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem zasad równego traktowania i niedyskryminacji wyrażonych w art. 18 TFUE, zakazującym dyskryminacji ze względu na narodowość, i w art. 40 ust. 2 TFUE, zakazującym dyskryminacji między producentami i konsumentami w sektorze rolnym, a także z naruszeniem ogólnej zasady prawa Unii Europejskiej, o której mowa w art. 21 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się dyskryminacji z dwóch powodów. Po pierwsze, zakazała ona dalszej działalności połowowej Grecji, Francji i Hiszpanii⁽²⁾ przed zakończeniem okresu połowowego, chociaż kwota przyznana Grecji była wyczerpana w stopniu znacznie mniejszym niż kwota przyznana Hiszpanii. Po drugie, choć Komisja powiadomiła te trzy państwa członkowskie o zakończeniu działalności połowowej, w sprawie jej zakończenia opublikowała ona dwa różne rozporządzenia o charakterze wiążącym, jedno dotyczące Grecji i Francji, a drugie — Hiszpanii, w praktyce umożliwiając flocie hiszpańskiej prowadzenie połowów do końca okresu połowowego. Strona skarżąca twierdzi, że według jej wiedzy nie istniał żaden obiektywny powód uzasadniający takie odmienne traktowanie.

W drugiej kolejności strona skarżąca wskazuje, że Komisja naruszyła ogólną zasadę proporcjonalności ustanowioną w art. 5 ust. 4 TUE i w załączonym do traktatu protokole nr 2, zgodnie z ustalonym orzecznictwem uznana za nadrzędną regułę prawa mającą na celu ochronę jednostki. Zdaniem strony skarżącej Komisja mogła przyjąć bardziej proporcjonalne środki w celu zapewnienia przestrzegania przez państwa członkowskie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009⁽³⁾ i zakazać połowu żywego tuńczyka błękitnopłetwego wówczas, kiedy stopień wyczerpania kwot krajowych osiągnąłby bardziej krytyczny poziom, bliski 100 %. Mogła ona również zakazać tej działalności w tym samym czasie we wszystkich państwach członkowskich, których działalność ta dotyczy.

W trzeciej kolejności strona skarżąca podnosi, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem ogólnej zasady dobrej administracji lub obowiązku staranności, sformułowanej w ustalonym orzecznictwie i przewidzianej w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. 2010 L 142, s. 1

(²) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 508/2010 z dnia 14 czerwca 2010 r. zakazujące działalności połowowej statkom rybackim do połowów okrężnicą pływającym pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowanym w tym państwie połowiącym tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. 2010 L 149, s. 7).

(³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006, Dz.U. 2009 L 343, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2010 r. — Handicare przeciwko OHIM — Apple Corps (BEATLE)

(Sprawa T-369/10)

(2010/C 301/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Handicare Holding BV (Helmond, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat G. van Roeyen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Apple Corps Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 maja 2010 r. w sprawie R 1276/2009-2; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „BEATLE” dla towarów z klasy 12

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Apple Corps Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane w Wielkiej Brytanii graficzne znaki towarowe nr 1341242 „BEATLES” i „THE BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 1737191 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowane w Niemczech graficzne znaki towarowe nr 1148166 i nr 2072741 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany w Portugalii graficzny znak towarowy nr 312175 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany we Francji graficzny znak towarowy nr 1584857 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany we Włoszech graficzny znak towarowy nr 839105 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 219048 „BEATLES” dla towarów z klas 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 i 41; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 219014 „BEATLES” dla towarów z klas 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na nieoddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą na tych podstawach, mimo że ustalono, iż brak jest rzeczywistego podobieństwa pomiędzy rozpatrywanymi towarami; naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że przesłanki stosowania tego artykułu zostały spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2010 r. — Bolloré przeciwko Komisji

(Sprawa T-372/10)

(2010/C 301/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bolloré (Ergué-Gabéric, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji nr C(2010) 4160 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/36.212 — Papier samokopiujący);